

Å aldri kunne få barn igjen

Den gjennomtrengende stillheten

De fleste som mister barn får ett eller flere barn til. Erfaring viser at smerten over det døde barnet avtar når man får et nytt barn. Men ikke alle er forunt å få et barn til. De opplever en dobbel sorg: Smerten over tapet av barnet de har mistet og smerten over aldri å kunne få et nytt barn.

Ønsket om et barn til har blitt mye sterkere etter at vi mistet Kristian, sier Elin Aspevik Hannestad.

Tekst og foto: Sigrun Farstad Gregori

Etter flere prøverørsforsøk og store økonomiske utlegg har Elin Aspevik Hannestad fortsatt ikke fått de barna hun drømte om. Sønnen Markus på fire år lyser opp hverdagen hennes, men hun skulle så gjerne hatt et søsken til han. At lillebroren Kristian døde fem dager gammel har forsterket savnet.

- Ønsket om et barn til har blitt mye sterkere etter at vi mistet Kristian, sier Elin som før han ble født, ikke tok det så tungt.

- Jeg er jo takknemlig for at jeg har ett barn, det er jo ikke alle som har det engang. Men ønsket om å få et søsken til Markus sitter så hardt i meg. Jeg greier ikke å akseptere at skjebnen skal bestemme at jeg bare skal ha ett barn. Jeg har ikke valgt dette selv, det er det som gjør det så uutholdelig. Når vi utgangspunktet ikke kan få barn føles det så forferdelig urettferdig at vi mistet Kristian.

Lang kamp

Elin (39) hadde alt på plass i livet sitt; en flott mann, en vellykket karriere og et stort hus i idylliske omgivelser. Det eneste som manglet var barna de ønsket seg. Men hun og mannen ble ikke gravide. De gikk i gang med noe som har vist seg å bli en åtte år lang kamp for å få barn. Lykken smilte til dem da de i 2005 på prøverørsforsøk nummer tre fikk sønnen Markus. I 2007 etter ytterlige to prøverørsforsøk, fikk de Kristian, en etter-lengtlet lillebror til Markus. Men

lykken varte bare i ett døgn. Da fortalte legene at Kristian hadde en kromosomfeil som gjorde at han ikke kom til å overleve. Etter fem døgn døde han i armene deres. Smerten var ikke til å holde ut.

- Vi får ofte spørsmål om hvorfor vi ikke adopterer et barn, særlig av folk som har flere barn, forteller Elin. - Vi har vurdert adopsjon, men tiden og vår alder arbeider imot oss. Det er begrensninger på potensielle adoptivforeldres alder. En adopsjonsprosess tar veldig lang tid. Og man blir ikke vurdert som adoptivforeldre før det har gått ett år etter siste prøverørsforsøk.

- Gjorde det vi kunne

Det tar på å gå igjennom prøverørsbehandling. Elin må igjennom hormonbehandling hver gang, men Elin vil ikke la noe være uprøvd.

- Jeg vil kunne si til Markus at vi gjorde det vi kunne for at han skulle få et søsken. Jeg vil ikke angre på at jeg ikke prøvde, sier Elin. - Men det er mulig jeg har nådd grensen nå. Man setter livet sitt på vent når man driver med prøverørsbehandling. Vi kan ikke reise bort, det tar på fysisk, det reduserer livskvaliteten. Derfor er det ikke sikkert det er riktig overfor Markus å fortsette forsøkene.

Elin har drømt om at huset hennes skulle fylles av flere barn.

- Når vi besøker folk med flere barn er det så mye støy, hos oss er stillheten gjenomtremgende, avslutter Elin.

*Min døde spire
Som et lite forsteinet egg.
Som har mistet alt spirende liv.
Bare skallet igjen.*

*Det spirende liv
Som jeg skulle gi all næring og varme.
Allikevel døde du.
Og noe i meg døde sammen med deg...*

*Tilbake er jeg.
Tung – og tom.
Hard – og skjør.
Kald – og varm.
Levende – og god.*

Inger Marie Aase

*Fra diktboka Smerten – den ubudne gjest
Boka kan bestilles fra LUB på
post@lub.no*

En dobbel belastning i sorgprosessen

Det viser seg at det å få et nytt barn etter å ha mistet barn for mange er smertelindrende.

- Par som ikke kan få et nytt barn får en ekstra belastning som kompliserer sorgprosessen, sier psykolog Oddbjørn Sandvik som har lang erfaring innen sorgterapi med foreldre som har mistet barn.

- Disse parene sørger over sitt døde barn og i tillegg må de forsone seg med at de kanskje aldri kan få et nytt barn. Det blir to parallelle sorgprosesser. Det virker nesten som om det er lettere å forsone seg med at man ikke

kan få barn når man aldri har mistet. Å miste et barn forsterker ofte barneønsket, på samme måte som det å ha et barn fra før kan gjøre sorgen stor over ikke å kunne få et nytt barn.

- Dersom du har et barn fra før, vil du bli stadig bli minnet om hva du har mistet. Og ikke minst hva du går glipp av. Dette savnet vil kunne forsterkes etter hvert som tiden går når barnet vokser og utvikler seg. Nye opplevelser og situasjoner vil ofte kunne gi savnet og sorgen næring – på samme tid som nettopp tiden er med på å gjøre sorgen mindre. Til slutt er det

kanskje bare et vemod igjen, sier Oddbjørn Sandvik og fortsetter:

- Å få et barn er et dyptliggende behov. Når man prøver å få barn og mister blir selve meningen med livet rokket ved. Det oppleves som veldig givende og meningsfylt å ha barn. Mange foreldre som har opplevd tap av barn kan slite med å opprettholde troen på at livet kan ha en mening. De kan stille seg spørsmål som; hva er meningen i en verden hvor barn dør? avslutter Sandvik.